NORAKSTS
Lieta Nr.A42467106
A2785-07/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 3.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējai *D.K.-V.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes pilnvarotajai pārstāvei Loretai Skaburskai,

atklātā tiesas sēdē 2007.gada 14.decembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.K.-V.* pieteikuma par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmuma Nr. D57 21-4 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 16.augustā saņemts *D.K.-V.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums (reģistrācijas Nr.12673) par Rīgas domes Administratīvas komisijas (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 14.jūnija lēmuma Nr.D57 21-4 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] Administratīvās rajona tiesas tiesnese 2006.gada 17.augustā pieņēma lēmumu par pieteikuma pieņemšanu un administratīvās lietas ierosināšanu.

[3] No lietas materiāliem secināms, ka 2006.gada 12.maijā Rīgas pilsētas Būvvaldes būvinspekcijas Centra rajona būvinspektors sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.26 – C, kurā konstatēja, ka */dzēsta adrese/* patvaļīgi bez akceptēta būvprojekta, būvatļaujas un civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas būvniecībā tiek veikta dzīvokļa pārbūve.
2006.gada 14.jūlijā atbildētājs pieņēma Lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības piemērojot naudas sodu 400 latu apmērā.

[4] Uzskatot Lēmumu par nepamatotu, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Savā pieteikumā pieteicēja nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ:
[4.1] Pieteicēja norāda, ka administratīvā lieta tika izskatīta bez viņas klātbūtnes, uzaicinājumu ierasties nav saņēmusi. Par uzaicinājuma neizsūtīšanu liecina fakts, ka lēmumā kļūdaini norādīta pieteicējas adrese – */dzēsta adrese/*, kā arī

fakts, ka Lēmums tika nosūtīts pieteicējai */dzēsta adrese/*, tikai mēnesi pēc tā pieņemšanas.

Tā kā pieteicēja netika uzaicināta uz sēdi, tad izskatot administratīvo lietu netika ņemti vērā visi faktiskie lietas apstākļi, neuzklausot un neņemot vērā pieteicējas viedokli.

Tādejādi pieteicējai tika liegts izmantot Administratīvā procesa likuma 260.panta pirmajā un otrajā daļā paredzētās tiesības un pārkāpts Administratīvā procesa likuma 260.panta trešās daļas noteikums, proti, bez likumīga pamata izskatot lietu pieteicējai klāt neesot.

[4.2] Pieteicēja norāda, ka saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 210.panta pirmo daļu pašvaldību administratīvas komisijas izskata LAPK 152. pantā paredzētos pārkāpumus, izņemot lietas par pārkāpumiem tajos gadījumos, kad kontroli veikušas un administratīvo pārkāpuma protokolu sastādījušas tādas institūcijas amatpersonas, kas pilnvarotas izskatīt attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietu. Saskaņā ar LAPK 231.^{2}panta trešo daļu izskatīt konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu bija tiesīgs pašvaldības būvvaldes būvinspektors.

Lēmuma konstatējošā daļā norādīts, ka izdarītais pārkāpums atbilst LAPK 152.panta otrajai daļai, bet neskatoties uz to pieteicēja sodīta par pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 152.panta pirmajā daļā.

Ievērojot pieteicējas procesuālo tiesību pārkāpšanu, izskatot lietu, nav precīzi noskaidroti lietas apstākļi, noskaidrota pārkāpuma būtība, nav objektīvi izvērtēti apstākļi, kas ņemami vērā, nosakot sodu, proti, nav noskaidroti apstākļi, kas saskaņā ar LAPK 272. pantu bija jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

[5] Savos rakstveida paskaidrojumos tiesai atbildētājs pilnībā neatzīst pieteikumu un pamato to ar šādiem argumentiem.

[5.1] Atbildētājs norāda, ka pieņemot Lēmumu, ņēma vērā lietā esošos materiālus, no kuriem izriet, ka */dzēsta adrese/* patvaļīgi bez akceptēta būvprojekta, būvatļaujas un civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas būvniecībā veikta dzīvokļa pārbūve. Sētas fasādē loga vietā izbūvētas durvis, 3 oriģinālie koka logi nomainīti uz plastmasas, 1 koka durvis nomainītas uz plastmasas. Dzīvoklī 69,9m2 platībā likvidētas durvis 4.gab., nojaukta siena, nojauktas starpsienas 2.gab., izbūvēta viena starpsiena, no jauna izbūvētas durvis - 3 gab., likvidēta vannas istaba-tualete.

Izskatot lietu, komisija secināja, ka pārkāpums ir pilnībā pierādīts ar lietā esošajiem materiāliem (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. 26-C, *E.L.* 06.04.2006. iesniegums). Pieteicēja nav ievērojusi LR „Būvniecības likuma" 13.panta piekto daļu, 16.panta pirmo daļu, LR Ministru kabineta noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" 58.1.12.punktus, kā arī LR Ministru kabineta 28.06.2005. noteikumu Nr.454 „Noteikumi par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu būvniecībā" noteikto.

[5.2] Atbildētājs paskaidro, ka pieteicējai tika nosūtīti divi uzaicinājumi ierasties uz komisijas sēdi (23.05.2006. Nr.AK-06-480-ap un 01.06.2006. Nr.AK-06-519-ap). Abos gadījumos izsaukums ierasties uz sēdi tika nosūtīts uz pieteicējas norādīto faktisko dzīvesvietu (sk. administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.26-C). Tādējādi apgalvojums, ka izsaukums uz sēdi netika saņemts un šī iemesla dēļ pieteicēja nav varējusi ierasties uz lietas izskatīšanu ir aplams. Ņemot vērā to, ka

LAPK un Administratīvā procesa likumā nav ietverts iestādes izsaukuma uz sēdi jēdziens, kā arī brīdis, ar kuru ir uzskatāms, ka adresāts ir informēts par sēdes norises vietu un laiku, komisija saskaņā ar Administratīvā procesa likuma l7.panta otro daļu uzskata par iespējamu ar analoģijas metodi iztulkot APL 135.panta trešo daļu un attiecināt to arī uz iestādi, konkrēti komisiju. Tādējādi ir uzskatāms, ka pieteicēja tika informēts par sēdes norises vietu un laiku savlaicīgi. Lieta bez pieteicējas klātbūtnes tika izskatīta saskaņā ar LAPK 260.panta trešo daļu.

[5.3] Saskaņā ar LAPK 231^2.panta trešo daļu izskatīt konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu bija tiesīgs pašvaldības būvvaldes būvinspektors. Atbildētājs norāda, ka LAPK 210.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pašvaldību administratīvās komisijas izskata LAPK 152.pantā paredzētos pārkāpumus, izņemot lietas par pārkāpumiem tajos gadījumos, kad kontroli veikušas un administratīvo pārkāpuma protokolu sastādījušas tādas institūciju amatpersonas, kas *pilnvarotas* izskatīt attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietu. LAPK 205.pants neietver pilnvarojumu pašvaldības būvinspektoram uzlikt naudas sodu par paša konstatētu pārkāpumu. Ņemot vērā to, ka komisijas sastāvā ir arī pašvaldības būvinspekcijas pārstāvis, atbildētājs neuzskata, ka izskatot konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu būtu rīkojies pretēji likuma prasībām.

[5.4] Atbildētājs norāda, ka atkārtoti pārbaudot pieteicējas norādīto, administratīvā akta (lēmuma Nr.D57 21-4) konstatējošajā daļā ieviesušos kļūdu, atzīst, ka sastādot lēmumu tika kļūdījies. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 72.panta pirmo daļu, atbildētājs jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tas nemaina lēmuma būtību. Ņemot vērā to, ka pārrakstīšanās kļūda ir konstatēta lēmuma konstatējošajā daļā, nevis lēmuma rezolutīvajā daļā, šīs kļūdas labošana nemaina lēmuma būtību.

[5.5] Uz pieteicējas norādīto, ka atbildētājs pieņemot lēmumu pēc būtības nav ņēmis vērā LAPK 272.panta nosacījumus, kas nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šai sakarā atbildētājs paskaidro, ka pieņemot lēmumu pēc būtības, atbildētājs vadījās stingri pēc minētās tiesību normas nosacījumiem un neuzskata, ka personas, kurai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, prombūtne lietas izskatīšanas laikā varētu būt šķērslis minētās tiesību normas dispozīcijā ietvertā priekšraksta izpildīšanai, ņemot vērā to, ka administratīvā pārkāpuma lietā esošie dokumenti ir pietiekami. Tiesības lietu izskatīt prombūtnē komisijai ir deleģētas ar LAPK 260.panta trešo daļu.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja savu pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktā procesa ievērošanu.

[9] Ņemot vērā to, ka pieteicēja un atbildētājs ir atzinuši (pieteicējas pieteikums, atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kā arī procesa dalībnieku tiesas sēdē paustais viedoklis), ka Lēmumā un citos lietas materiālos no atbildētāja puses ir pieļauta pārrakstīšanās kļūda, proti, pārkāpuma izdarīšanas vieta norādīta */dzēsta adrese/*, taču jābūt */dzēsta adrese/*, tad tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka pārkāpuma konstatēšanas vieta ir */dzēsta adrese/*, tādējādi tiesa turpmāk norādīs pareizo adresi, proti, */dzēsta adrese/*.

[10] Tiesa konstatē lietā sekojošu faktiskos apstākļus:

[10.1] Rīgas pilsētas būvinspekcijas Centra rajona būvinspektors 2006.gada 12.maijā sastādīja pieteicējai protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr.26-c, par to, ka */dzēsta adrese/*, patvaļīgi bez akceptēta būvprojekta, būvatļaujas un civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas būvniecībā, veikta dzīvokļa pārbūve, tādējādi pārkāpjot Būvniecības likuma 13.panta piekto daļu un 16.panta pirmo daļu, Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 58.punktu un 112.punktu, kā arī Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumi Nr.454 „Noteikumi par civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu būvniecībā", ar ko izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts LAPK 152.panta pirmajā un septītajā daļā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā ietverts pieteicējas paskaidrojums, ka pieteicēja ar protokolu ir iepazinusies, bet detalizētus paskaidrojumus sniegs vēlāk.(lietas lapa 16)

[10.2] Ar atbildētāja Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 152.panta pirmās daļas un saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu un 32.panta otro daļu, piemērojot naudas sodu 400 latu apmērā. (lietas lapa 11)

[10.3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot Lēmumu atcelt. (lietas lapa 3 – 4)

[11] Būvniecības likuma 13.panta piektā daļa nosaka, ka būvdarbu uzsākšana bez būvatļaujas kvalificējama kā patvaļīga būvniecība, un atbildība par to ir paredzēta attiecīgajos likumdošanas aktos.

Savukārt šī likuma 16.panta pirmā daļa nosaka, ka būvdarbus drīkst veikt tikai saskaņā ar pašvaldības akceptētu būvprojektu, izņemot gadījumus, kas paredzēti Vispārīgajos būvnoteikumos.

Vispārīgo būvnoteikumu 58.punkts nosaka, ka būvprojektu izstrādā jaunbūvēm (no jauna būvējamām būvēm atbilstoši būvprojektam) un esošo būvju vai to daļu renovācijai, rekonstrukcijai, restaurācijai un nojaukšanai, kā arī inženierkomunikācijām, ceļiem un tiltiem, teritoriju labiekārtošanai (ceļu un laukumu, celiņu, ietvju, mazo arhitektūras formu un skulptūru, apgaismes iekārtu, vizuālās informācijas un labiekārtošanas elementu ierīkošanai atbilstoši būvprojektam), apzaļumošanai, rekultivācijai, meliorācijai, kā arī jebkuriem būvdarbiem būvēs un teritorijās, kas ir valsts aizsargājamie kultūras pieminekļi un to aizsardzības zonā esošas būves vai ainavas elementi.

Savukārt šo noteikumu 112.punkts nosaka, ka pirms būvdarbu uzsākšanas pasūtītājs saņem būvvaldes vai citas institūcijas saskaņā ar Būvniecības likuma 6.pantu izsniegtu būvatļauju. Patvaļīga būvniecība nav pieļaujama.

Savukārt LAPK 152.panta pirmā daļa paredz administratīvo atbildību par būves patvaļīgu būvniecību vai tās renovāciju, rekonstrukciju vai restaurāciju bez akceptēta projekta vai būvatļaujas (izņemot gadījumus, kas noteikti Vispārīgajos būvnoteikumos) un par šāda pārkāpuma izdarīšanu uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām – no divsimt līdz trīstūkstoš latiem.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, nepieciešamas konstatēt konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, proti, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc LAPK 152.panta pirmās daļas, ir jākonstatē, ka persona patvaļīgi, bez būvatļaujas ir uzsākusi un veic būvniecību.

[12] Kā izriet no pieteicējas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tad pieteicēja nenoliedz pārkāpuma faktu, proti, ka būvdarbi dzīvoklī */dzēsta adrese/*, tika veikti bez būvatļaujas, taču pieteicēja norāda, ka nav vienīgā šī dzīvokļa īpašniece, bez minētajam dzīvoklim ir vēl divi līdzīpašnieki.

Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēja ir vainojama administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 152.panta pirmajā daļā, izdarīšanā. Pieteicēja savu vainu minētā pārkāpuma izdarīšanā noliedz, norādot, ka dzīvokli kopā ar kolēģiem nopirka uzsāktas būvniecības stadijā, bet ņemot vērā, ka bija ziema, tad bija nepieciešams steidzīgi pabeigt būvniecību, lai īpašumam nenodarītu vēl lielāku ļaunumu.

Pieteicējs tiesas sēdē iesniedza Zemesgrāmatas apliecību no Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr.970, no kuras izriet, ka dzīvokļa */dzēsta adrese/*, īpašniece ir pieteicēja, kā arī dzīvoklis ir reģistrēts koplietošanā ar *J.G.* un *A.B.*.

Tādējādi, tiesa secina, ka minētā dzīvokļa īpašniece ir pieteicēja, bet lietošanas tiesības šajā dzīvoklī reģistrētas vēl divām personām.

[13] Būvniecības dalībnieku savstarpējās attiecības, kā arī viņu tiesības, pienākumus un atbildību būvniecības procesā reglamentē Būvniecības likums un uz tā pamata izdotie normatīvie akti.

Būvniecības likuma 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka pasūtītājam vai būvētājam pirms būvdarbu uzsākšanas jāsaņem būvatļauja Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētajā kārtībā, savukārt minētā panta piektajā daļā noteikts, ka

būvdarbu uzsākšana bez būvatļaujas kvalificējama kā patvaļīga būvniecība, un atbildība par to ir paredzēta attiecīgajos tiesību aktos.

Pasūtītājs, atbilstoši Būvniecības likuma 1.panta 24.punktam, ir nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks, lietotājs vai tā pilnvarota persona, kuras uzdevumā, pamatojoties uz noslēgto līgumu, tiek veikta būvniecība.

Savukārt būvētājs, atbilstoši Būvniecības likuma 1.panta 7.punktam, ir fiziskā vai juridiskā persona (nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks vai lietotājs), kas veic būvniecību saviem spēkiem.

No minētajām tiesību normām izriet, ka par būvatļaujas saņemšanu vai būvprojekta saskaņošanu atbildīga ir persona, kuras īpašumā, nomā vai lietošanā ir attiecīgais nekustamais īpašums, vai atsevišķos gadījumos persona, kura tam īpaši pilnvarota.

Līdzīgas tiesību normas ietvertas arī Vispārīgajos būvnoteikumos. Minēto noteikumu 31.punktā noteikts, ka būvniecību var ierosināt nekustamā īpašuma īpašnieks, nomnieks, lietotājs vai to pilnvarota persona (projekta vadītājs). Uz pilnvaroto personu (projekta vadītāju) attiecas visi šajos noteikumos noteiktie pasūtītāja pienākumi, tiesības un atbildība.

Savukārt saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 105.punktu pēc būvprojekta akcepta saņemšanas pasūtītājs var iesniegt būvvaldē pieprasījumu būvatļaujas saņemšanai.

Atbilstoši Vispārīgo būvnoteikumu 112.punktam, pirms būvdarbu uzsākšanas pasūtītājs saņem būvatļauju, kas izsniegta saskaņā ar Būvniecības likuma 6.pantu. Patvaļīga būvniecība nav pieļaujama.

Vienlaikus Vispārīgo būvnoteikumu 123.punktā noteikts, ka pasūtītāja vai viņa pilnvarotās personas pienākums ir pirms būvdarbu uzsākšanas izsniegt būvatļaujas kopijas galvenajam būvuzņēmējiem un katram darbuzņēmējam, savukārt noteikumu 131.punktā noteikts, ka pasūtītājs nodrošina būvuzņēmēju ar nepieciešamo dokumentāciju (piemēram, akceptētu būvprojektu) un saņem ar būvdarbu veikšanu saistītās atļaujas.

No minētajām tiesību normām izriet, ka primārā atbildība par būvniecības noteikumu pārkāpumu iestājas nekustamā īpašuma īpašniekam, tikai pēc tam nomniekam, un visbeidzot lietotājam.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka pieteicēja ir atbildīga par dzīvoklī, */dzēsta adrese/*, notiekošajiem būvdarbiem un tiem nepieciešamo saskaņošanu un atļauju saņemšanu.

[14] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pieteicēja ir LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzētais subjekts, uz kuru gulstas pienākums saskaņot attiecīgo būvprojektu un saņemt būvatļauju būvdarbiem, proti, renovācijai, rekonstrukcijai vai restaurācijai, vai vienkāršotai renovācijai vai vienkāršotai rekonstrukcijai, dzīvoklī, */dzēsta adrese/*.

[15] Saskaņā ar LAPK 210.pantu pašvaldību administratīvās komisijas izskata arī šā kodeksa 152.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. Tādējādi konstatējams, ka atbildētājs Lēmumu pieņēmis savas kompetences ietvaros.

[16] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība

vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Konkrētajā gadījumā nav šaubu, ka administratīvo pārkāpumu – būves renovāciju, rekonstrukciju vai restaurāciju bez akceptēta būvprojekta vai būvatļaujas– ir pieļāvusi pieteicēja.

Turklāt lietā nav strīda, ka veiktajiem būvdarbiem nav bijusi nepieciešamā civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana pret nodarīto kaitējumu.

Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir pamatoti konstatējis, ka pieteicēja nav ievērojusi Būvniecības likuma 13.panta piektās daļas un 16.panta pirmās daļas prasības, izdarot pārkāpumu, kas kvalificējams pēc LAPK 152.panta pirmās daļas.

[17] Pieteicēja savā pieteikumā, kā arī tiesas sēdē norādīja, ka Lēmums ir atceļams, jo tas pieņemt bez pieteicējas klātbūtnes, tādējādi pieteicējai nav bijusi iespēja sniegt savus paskaidrojumus par lietas apstākļiem.

Minēto pieteicējas argumentu tiesa noraida kā nepamatotu, jo kā izriet no lietas materiāliem, tad atbildētājs divas reizes ir aicinājis pieteicēju ierasties uz lietas izskatīšanu un sniegt savus paskaidrojumus, proti, uzaicinājumi nosūtīti 2006.gada 23.maijā un 1.jūnijā un pieteicējas norādīto faktisko dzīvesvietas adresi */dzēsta adrese/*.

Turklāt, kā izriet no minētajiem uzaicinājumiem, atbildētājs vienlaicīgi ir brīdinājis, ka neierašanās gadījumā, lēmums var tikt pieņemts bez pieteicējas klātbūtnes.

Kā pareizi norādījis atbildētājs, tad personas pienākums attiecībās ar valsti ir būt sasniedzamai, tādējādi apstāklis, ka pieteicēja neizņēma pastā sev adresētos ierakstītos pasta sūtījumus nevar tikt uzskatīts pat pamatu Lēmuma atcelšanai.

Tiesa vēlas arī norādīt, ka tiesas pavēstes pieteicējai arī tika sūtītas uz minēto adresi, tomēr šos pasta sūtījumus pieteicēja ir saņēmusi, tādējādi, tiesas ieskatā, minētais pieteicējas arguments ir nepamatots un noraidāms.

[18] Pieteicēja arī norādījusi, ka atbildētājs nav ņēmis vērā apstākli, ka minētajam dzīvoklim ir vairāki līdzīpašnieki, tāpēc pieteicējai nav saprotams, kāpēc pie administratīvās atbildības ir saukta tikai pieteicēja.

Minētais pieteicējas arguments, tiesas ieskatā ir noraidāms kā nepamatots, jo, pirmkārt, pieteicēja sākotnēji (savā paskaidrojumā administratīvā pārkāpuma protokolā) nav norādījusi, ka dzīvoklim ir vēl citi līdzīpašnieki, otrkārt, kā izriet no Zemesgrāmatu apliecības, kuru tiesas sēdē iesniedza pieteicēja, tad dzīvokļa īpašniece ir tieši pieteicēja, bet pārējām personām ir reģistrētas koplietošanas tiesības.

[19] LAPK 35.panta otrā daļa noteic, ka gadījumā, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods fiziskajām personām no 50 līdz 500 latiem.

Savukārt par LAPK 152.panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods fiziskajām personām no 50 līdz 400 latiem.

Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir atzinusi, ka atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

[20] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Piemērotās tiesību normas sankcija „uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem" paredz, ka, nosakot sodu, soda piemērotājam ir tiesības, ievērojot tiesību normā noteiktos ietvarus, pamatojoties uz lietderības apsvērumiem, noteikt administratīvā naudas soda apmēru.

Atbildētājs piemērojis pieteicējai naudas sodu 400 latu apmērā, neizdarot nepieciešamos lietderības apsvērumus.

[21] Ievērojot iedibināto tiesu praksi, tiesa uzskata par iespējamu pašai izdarīt lietderības apsvērumus un nonākt pie secinājumiem par piemērojamās sankcijas apmēru.

Tādējādi, tiesa secina, ka gadījumā, ja atbildētājs nav izdarījis nepieciešamos lietderības apsvērumus, šāds pienākums ir tiesai.

Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbildību mīkstinoši apstākļi noteikti LAPK 33.pantā, proti, ja vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto; novērsis pārkāpuma kaitīgās sekas, labprātīgi atlīdzinājis zaudējumu vai novērsis nodarīto kaitējumu; ja pārkāpums izdarīts stipra psihiska uzbudinājuma ietekmē vai arī smagu personisku vai ģimenes apstākļu sagadīšanās dēļ; ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais; ja pārkāpumu izdarījusi sieviete grūtniecības stāvoklī vai sieviete, kam ir bērns vecumā līdz vienam gadam; ja vainīgais ir labprātīgi pieteicies pirms izdarītā pārkāpuma atklāšanas. Amatpersona, kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti.

Savukārt LAPK 34.pants noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina šādi apstākļi: ja prettiesiskā rīcība turpināta, neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt; ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta; ja pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu; ja pārkāpumā iesaistīts nepilngadīgais; ja pārkāpumu izdarījusi personu grupa; ja pārkāpums izdarīts stihiskas nelaimes vai citos ārkārtējos apstākļos; ja pārkāpums izdarīts alkoholisko dzērienu, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidā. Atkarībā no administratīvā pārkāpuma rakstura institūcija (amatpersona), kas uzliek administratīvo sodu, var neatzīt to par atbildību pastiprinošu apstākli.

Kā norādījis atbildētājs, uz pieteicēju konkrētajos apstākļos nav attiecināms neviens no atbildību mīkstinošiem vai pastiprinošiem apstākļiem.

[22] Tomēr tiesa ņem vērā, ka nams Rīgā, Stabu ielā 46/48, atrodas Rīgas vēsturiskajā centrā atbilstoši Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un aizsardzības likuma 1. un 2.pielikumā noteiktajām šīs teritorijas robežām.

Atbilstoši minētā likuma 5.panta pirmajai un otrajai daļai Rīgas vēsturiskajā centrā un tā aizsardzības zonā aizliegta jebkāda darbība, kas var izraisīt tajā esošo saglabājamo un aizsargājamo kultūrvēsturisko vērtību, tai skaitā – vēsturiskās apbūves iznīcināšanu vai bojāšanu.

Kā savā spriedumā atzinusi Latvijas Republikas Satversmes tiesa, Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanai, aizsardzībai un attīstībai ir ne tikai vietēja, bet arī valstiska un pat starptautiska nozīme (2004.gada 30.janvāra spriedums lietā Nr. 2003-20-01, punkts 8.1).

Tādējādi atzīstams, ka darbības, kas var izraisīt Rīgas vēsturiskajā centrā esošās vēsturiskās apbūves iznīcināšanu vai bojāšanu, proti, konkrētajā gadījumā koka logu nomaiņa pret plastmasas, kā arī loga vietā izbūvētas durvis, uzskatāmas pat valstiski svarīgu interešu apdraudējumu.

[23] Savukārt, kā izriet no pieteicējas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tad pieteicēja būtībā atzīst, ka būvdarbi minētajā dzīvoklī ir veikti bez attiecīgas būvatļaujas un civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas, turklāt, pēc administratīvā protokola sastādīšanas, 2006.gada maija mēnesī ir saņēmusi apliecinājuma karti vienkāršotas rekonstrukcijas veikšanai minētajā dzīvoklī. Kā tiesas sēdē paskaidroja pieteicēja, tad uz šo brīdi jau visi būvdarbi ir pabeigti, arī plastmasas logi ir nomainīti pret koka logiem, turklāt nekāds kaitējums ne pašam īpašumam, ne arī trešajām personām nav nodarīts.

[24] Ievērojot minēto, tiesai nav pamata uzskatīt, ka administratīvā pārkāpuma raksturs (piemēram, sabiedriskā bīstamība) liecinātu par nepieciešamību piemērot administratīvo naudas sodu apmērā, kas ir tuvu maksimālajai sankcijā paredzētajai robežai.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma raksturu un ievērojot, ka ar pārkāpumu tikušas apdraudētas valstiski svarīgas intereses, tomēr pārkāpuma sekas ir novērstas un nekāds kaitējums tā rezultātā nav nodarīts, tiesa secina, ka piemērotais sods – administratīvais naudas sods 400 latu apmērā – ir uzskatāms par nesamērīgu un neatbilstošu izdarītajam pārkāpumam. Arī tiesas sēdē pieteicēja paskaidroja, ka piemērotais sods ir nesamērīgs un tas būtu samazināms.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta pieteicējas vaina konstatēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā, tomēr ņemot vērā, ka Lēmumā nav norādīti lietderības apsvērumi, atbildētāja pārstāvis neiebilda, ka izvērtējot piemērotā naudas soda samērīgumu un izdarot lietderības apsvērumus, pieteicējai piemērotais soda mērs var tikt grozīts attiecīgā panta sankcijas ietvaros.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka Lēmums ir grozāms daļā par piemēroto sodu, nosakot administratīvo naudas sodu tuvāk minimālajai sankcijā paredzētajai robežai, proti, pieteicējai ir piemērojams naudas sods 100 (simts) latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 253.panta trešo daļu, LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

D.K.-V. pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmuma Nr. D57 21-4 atcelšanu noraidīt.

Grozīt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmumu Nr.D57 21-4 daļā par piemēroto administratīvo naudas sodu un piemērot *D.K.-V.* sodu par LAPK 152.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu – naudas sodu 100 (simts) latu apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 3.janvārī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 3.janvārī.